Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 316 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 mei 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
U bent een burger van de Russische Federatie, u bent Tsjetsjeens en moslim. U bent getrouwd met M.S. (…) ((…)) en heeft geen kinderen.
U werd geboren op (…) in Malgobek, deelstaat Ingoesetië in Rusland. Toen u 13 jaar was, verhuisde u naar Grozny waar u bij uw zus woonde. Tussen 1995 en 1999 hielp u uw schoonbroer: u bracht medicatie, droge kleren en voedsel naar de Tsjetsjeens opposanten. Toen u 18 jaar werd, kreeg u een oproepingsbrief van het Russische leger om uw dienstplicht te vervullen, maar u weigerde deze te doen, daarbij gesteund door uw vader. Op 19-jarige leeftijd verhuisde u naar Surgut omwille van de Tweede Tsjetsjeense oorlog. Daarna keerde u terug naar huis en u verhuisde voor een tijdje naar Sochi waarna u tijdelijk terug naar Malgobek ging. U trouwde toen u 22 jaar was. Na een korte periode verhuisde u naar St-Petersburg. U werd ziek en er werd TBC vastgesteld. De behandeling sloeg niet aan dus u keerde terug naar Ingoesetië waar u werd

behandeld. U kreeg een leverperforatie en werd geopereerd. Er werd vastgesteld dat u een gezwel had aan uw darm en dat u besmet was met het HIV virus. Nadat u een tijdje thuis was keerde u terug voor een medisch onderzoek naar Sint-Petersburg waar werd vastgesteld dat u Hepatititis C had. Net voor u wilde terugkeren naar Ingoesetië raakte u betrokken in een auto ongeval. U raakte gewond aan uw linkeroog en had een hersenschudding. In juli 2019 bent u teruggekeerd naar Malgobek, waar uw eigenlijke propiska was. Uw vader huurde een appartement voor u en uw vrouw in Kislodovosk.

In 2018 of 2019 werd u van straat geplukt en door de autoriteiten ondervraagd omwille van uw logistieke betrokkenheid tussen 1995-1999 bij de activiteiten van uw schoonbroer en u werd gevraagd om het regime te vervoegen. Uw vader stierf in 2020 of 2021, hij was een gerespecteerd persoon met goede connecties die u tot dan toe beschermde tegen de autoriteiten.

Op 02/11/2022 kreeg u een eerste oproepingsbrief van het militair commissariaat voor een gedeeltelijke mobilisatie. U ging zich niet melden. Op 28/11/2022 kwam de wijkagent met medewerkers van het militair commissariaat met een tweede oproepingsbrief naar het huis van uw moeder waar u verbleef met uw vrouw. U werd meegenomen en een dag vastgehouden op het commissariaat. De volgende dag vroeg u of u naar huis kon om uw medicatie te halen die u nodig had. U werd naar huis gebracht en vroeg de militairen te wachten in de tuin zodat uw moeder niet zou schrikken. U ontsnapte via een achtergangetje naar het aanliggende huis waar uw broer woonde, waar u zich verstopte. Die bracht u met de auto naar de boerderij van uw tante, even buiten Malgobek. U besloot daar te verblijven om en geld bijeen te brengen om uw reis te kunnen betalen. Op 24/12/2022 kreeg uw moeder een brief waarin stond dat er een procedure werd opgestart wegens ontvluchten van de militaire dienst. Toen u naar het medisch centrum op 22 of 24 december 2022 ging om uw medisch voorschrift en medicatie te halen, verklaarde de verantwoordelijke dat de politie was langsgeweest en dat u geen medicatie meer kon krijgen. Ze gaf u een weigering op papier, maar u kreeg wel een voorraad voor een anderhalve maand voor u en uw vrouw. Op 19 januari 2023 verlieten jullie het land met een minibus naar Brest in Wit-Rusland en zo naar Polen. In Polen stond u vingerafdrukken af maar reisde kort nadien verder. Van Polen reisde u via Duitsland naar België waar u aankwam op 23/03/2023 en samen met uw vrouw een VIB deed bij de Belgische asielinstanties dezelfde dag. In september 2023 werd naar u gevraagd bij uw moeder en de buren en nu ongeveer 7 à 8 maanden geleden werd een laatste keer naar u geïnformeerd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw binnenlands paspoort, een kopie van de eerste pagina van uw internationaal pp, een kopie van uw huwelijksakte, een eerste oproepingsbrief gedateerd op 02/11/2022, een tweede oproepingsbrief, gedateerd 28/11/2022 en een brief dat er een strafrechtelijke procedure is opgestart gedateerd op 24/12/2022, een weigeringsnota voor medicatie gedateerd op 15/12/2022.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u last heeft van psychologische problemen en blijkt dat u antidepressiva neemt (NPO, p. 4). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u aangeboden om extra pauzes te nemen (NPO, p. 1) en werd er gepeild naar bepaalde zaken die het vertellen van uw verhaal zouden vergemakkelijken. U antwoordde dat u desondanks uw problemen adequaat kon antwoorden op de vragen (NPO, p. 4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest u gedwongen gemobiliseerd te worden voor de oorlog in Oekraïne gestuurd door het u ontzeggen van de toegang tot medicatie voor u en uw vrouw.

De door u geschetste context van uw gedwongen mobilisatie is niet geloofwaardig.

Op 20 september 2022 kondigde president Poetin, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog, een gedeeltelijke mobilisatie af in de Russische Federatie. Hierdoor kon vanaf 21 september 2022 iedereen die op dat moment opgenomen was op de zapas, de lijst van militaire reservisten, opgeroepen worden. In de eerste plaats gold dit voor personen die reeds gediend hadden in het leger en over een specifieke militaire vaardigheid beschikten. Personen die tijdens de mobilisatie opgeroepen werden, kregen het statuut van contractsoldaat. De contracttermijn van de gemobiliseerde personen loopt totdat president Poetin de gedeeltelijke mobilisatie van september 2022 officieel beëindigt. Op 28 oktober 2023 verklaarde de toenmalige Russische minister van Defensie, Shoygu, dat de mobilisatie voltooid was en dat hierbij 300.000 personen opgeroepen waren. Poetin bevestigde kort daarna dat de mobilisatie voltooid was. Officieel werd de mobilisatieverordening van 20 september 2022 echter nog niet beëindigd. Volgens het Kremlin is er evenwel geen presidentieel decreet nodig om de mobilisatie officieel te beëindigen. Hoe dan ook blijkt uit de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie - Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie

beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie._legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf , dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden. Midden augustus 2023 kwamen er uit verschillende regio's, waaronder Zabaykal en Krasnoya, wel opnieuw meldingen van personen die opgeroepen werden voor het plaatsen van een mobilisatie-instructie (mobilizatsionnoe predpisanie) in hun militaire boekje. Het betroffen in de eerste plaats officieren. Personen die een dergelijke mobilisatie-instructie hebben ontvangen, zijn wettelijk verplicht om zich spontaan te melden bij hun militair commissariaat van zodra een mobilisatie wordt afgekondigd.

Voorlopig zijn er echter geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De Russische autoriteiten proberen verliezen aan te vullen met contractsoldaten. Ze zetten maximaal in op het ronselen van contractsoldaten omdat ze een nieuwe mobilisatie zo lang mogelijk willen vermijden uit vrees voor de maatschappelijke reactie. In heel de Russische Federatie hebben afdelingen van Defensie en lokale overheden daarom grootschalige promotiecampagnes opgezet om personen te overtuigen een contract bij het Russische leger te tekenen, zowel door middel van reclamecampagnes op publieke plaatsen als via videoboodschappen op sociale media. Medewerkers van Defensie contacteren ook de HRM-afdelingen van grote bedrijven voor gegevens van mannen op rekruteerbare leeftijd zodat die persoonlijk gecontacteerd kunnen worden door militaire rekruteerders. Er is ook een verhoogde activiteit van militaire commissariaten om personen die opgenomen zijn in de reserve op te roepen voor verificatie van hun persoonsgegevens. Wanneer zij zich aanbieden bij het militaire commissariaat, probeert men hen vaak te overhalen om als contractsoldaat te tekenen. Bij het ronselen van contractsoldaten bij de gewone bevolking wordt echter niemand gedwongen om een contract te tekenen. Men kan gewoon weigeren het contract te tekenen en vertrekken. Een dergelijke weigering leidt niet tot opvolging door de ordediensten of een strafzaak.

Geen gehoor geven aan een oproeping voor mobilisatie is sinds juli 2023 strafbaar met een administratieve boete van 10.000 tot 30.000 roebel [1 euro = 1.000 roebel]. Voordien bedroeg de boete 500 tot 3.000 roebel. Aan personen die opgeroepen werden voor mobilisatie en zich, zonder geldige reden, niet binnen de twintig dagen na de oproepingsdatum aanboden bij het militair commissariaat kunnen sinds april 2023 daarnaast een aantal bijkomende beperkende maatregelen opgelegd worden, waaronder een verbod op het rijden met en de registratie van een voertuig, een verbod om zich te registreren als zelfstandig ondernemer, een verbod op de registratie van vastgoed en een verbod op het verkrijgen van kredieten of leningen.

Voor het ontduiken van mobilisatie is er actueel geen strafrechtelijke aansprakelijkheid voorzien in de Russische wetgeving. Dit werd nogmaals bevestigd door een beschikking van het Hooggerechtshof van 18 mei 2023. Volgens de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_russische_federatie._legerdienst_contractsoldaten_en_mobilisatie_20231023.pdf ,) worden personen die niet zijn ingegaan op een mobilisatieoproep ook in de praktijk niet strafrechtelijk vervolgd. Begin oktober 2022 werd in de oblast Penza een strafzaak opgestart tegen een persoon die niet opdaagde voor zijn mobilisatieoproeping. Op 7 oktober 2022 liet de lokale procuratuur het strafonderzoek echter stopzetten omdat er geen wettelijke grond voor was. Op 14 juli 2023 heeft de rayonrechtbank van Penza de betrokkene een compensatie van 20.000 roebel toegekend voor het onterecht openen van een rechtszaak tegen hem. Dit is tot op heden de enige strafzaak die geopend werd voor ontduiking van mobilisatie. Wel vinden er veroordelingen plaats voor het ongeoorloofd verlaten van de dienst, desertie en het niet opvolgen van bevelen van gemobiliseerde personen nadat ze effectief opgenomen zijn in het leger.

Aangezien illegale grensoverschrijding, bijvoorbeeld het gebruik van valse documenten of de overtreding van een uitreisverbod, in de Russische Federatie een wettelijke overtreding vormt, kunnen mensen die na een illegale uitreis terugkeren administratiefrechtelijk of strafrechtelijk worden vervolgd. Juridische actie tegen een dergelijke inbreuk is evenwel wettig en kan op zich geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.

Gelet op bovenstaande informatie volstaat het louter aanhalen van een vrees voor mobilisatie of het feit dat u geen gevolg gaf aan een mobilisatieoproep niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen. U dient aan de hand van overredende verklaringen en/of bewijsvoerende stukken aan te tonen dat er in uw concrete geval sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar de Russische Federatie. U blijft hier echter in gebreke.

Vooreerst komen de omstandigheden van uw mobilisatie niet overeen met bovenstaande achtergrondinformatie over de gedeeltelijke mobilisatie van 20 september 2022. Zo is de timing van uw oproep opmerkelijk. Uit bovenstaande info blijkt dat de mobilisatieoproep van 20 september 2022 afgerond werd op 28 oktober 2022. Dat u dan ook een oproep zou gekregen hebben van het militaire commissariaat die gedateerd was op 2 november 2022 is reeds opmerkelijk te noemen (NPO, p. 6). Uit de vertaling van dit document blijkt overigens dat u werd aangeklaagd voor het niet beantwoorden van een oproep tot militaire dienstplicht (zie vertaling document blauwe map) wat gezien uw leeftijd onmogelijk is. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u het ook naliet uw militair boekje neer te leggen (NPO, p. 16) waardoor het onmogelijk is de informatie over uw legerdienst op objectieve wijze in deze context te beoordelen. Ten slotte is het ook weinig logisch te noemen dat het Russische leger u zou willen mobiliseren, ondanks uw leeftijd, uw gebrek aan militaire ervaring en de combinatie aan gezondheidsproblemen (NPO, pp. 14-15) die u heeft.

Echter, zelfs indien u zou zijn oproepen, quod non, blijkt uit bovenstaande info dat dit niet als een politieke daad wordt gezien en er geen strafrechtelijke vervolging bestaat voor het niet beantwoorden van een oproeping. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de authenticiteit van uw document omtrent de strafrechtelijke procedure die tegen u zou gestart zijn omwille van het ontduiken van de mobilisatieoproep onder druk te staan (NPO, p. 6 en CGVS Vragenlijst, vraag 5).
U maakt niet aannemelijk dat het Russische Leger u gedwongen zou willen inlijven. Uw verklaringen over de logistieke hulp die u zou geboden hebben aan uw schoonbroer die volgens uw verklaringen actief was bij de Tsjetsjeense rebellen, en de problemen die u daardoor kreeg met de Russische autoriteiten vanaf 2018-2019. Vooreerst vermeldde u deze betrokkenheid en de problemen niet tijdens uw interview bij de DVZ, daarnaast verklaarde u nooit te zijn gearresteerd, nooit lid geweest te zijn van een vereniging of organisatie ook al werd u dat expliciet gevraagd (Vragenlijst CGVS, vraag 1, 3 en 7a). U liet het ook na dit aan te vullen wanneer u aan het begin van het gehoor werd gevraagd of u alle essentiële elementen had kunnen weergeven waarom u om bescherming vroeg (NPO, p. 5). Daarenboven zijn er kanttekeningen te plaatsen bij uw verklaringen. Vooreerst kan u maar weinig vertellen over uw specifieke taken die zou hebben gehad (NPO, p. 12) en legt u incoherente verklaringen af over wie op de hoogte was van uw betrokkenheid. Eerst zegt u dat u niet weet hoe de autoriteiten op de hoogte waren van uw activiteiten, daarna zegt u dat enkel uw dichte familie het wist (NPO,p. 12), daarna zegt u dat er mensen die actief waren ten tijde van uw betrokkenheid nu in de veiligheidsdiensten zijn en dat de autoriteiten uw informatie hadden (NPO, p. 20). Dat u uw verklaringen over wie op de hoogte was van uw activiteiten voortdurend bijstelt en dat u niet kan verklaren hoe zij op de hoogte zijn van uw activiteiten, brokkelen de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid verder af. Daarbij komt dat het opmerkelijk is dat de autoriteiten pas in 2018-2019, meer dan 20 jaar na de feiten naar uw activiteiten begonnen te informeren (NPO, p. 14) en u vroegen het regime te vervoegen (NPO, p. 13). Het is overigens niet logisch dat de Russische opsporingsinstanties aan u vroegen het regime te vervoegen omwille van uw vroegere activiteiten bij de Tsjetjseense rebellen (NPO, p. 12). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan uw reeds weinig geloofwaardig asielrelaas. Ten slotte zijn er de verklaringen van uw vrouw, waaruit blijkt dat u niet in die mate problemen had met de autoriteiten dat u zou zijn opgeroepen. Volgens haar verklaringen was er geen reden waarom net u werd opgeroepen (NPO M.S. (…), p. 9).
Verder maakt u de arrestatie bij u thuis niet aannemelijk. Zo verklaarde u dat u op 28/11 werd gearresteerd door de politie en een nacht werd vastgehouden op het militair commissariaat. Men wilde u gedwongen inlijven om als contractsoldaat naar Oekraïne te gaan. Daarbij werd u geslagen en mishandeld (NPO, p. 19). Echter, nadat u had verklaard akkoord te zijn met hun voorstel kon u uw medicatie halen kon u naar huis gaan om uw medicatie op te halen (NPO, p. 19). Daarbij bleven de soldaten buiten wachten op uw vraag om uw moeder niet te doen schrikken (CGVS Vragenlijst, vraag 5 en NPO, p. 11). Uw verklaringen dat u werd gearresteerd, vastgehouden en gewelddadig behandeld staan haaks op uw verklaringen over wat er nadien gebeurde: u verklaarde immers dat u toezegde om naar de oorlog te gaan maar kon vertrekken zonder iets te ondertekenen (NPO, p. 12), en hoewel men u volgens uw verklaringen escorteerde u naar huis voor het ophalen van uw medicijnen, bleven de militairen buiten staan en mocht u alleen het huis naar binnengaan. Dit onlogische gedrag van de medewerkers van het militair commissariaat doet in sterkte mate afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Bovendien zijn uw verklaringen tegenstrijdig met die van uw vrouw die verklaarde dat u alleen van het militair commissariaat naar huis kwam, en dus niet geëscorteerd werd door miltairen (NPO, M.S. (…), p. 7) wat er verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ten slotte dient nog te worden toegevoegd dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat er actief naar u gezocht werd. U kon ontsnappen via een achteruitgang van het huis en u kon dezelfde avond per auto naar uw tante gaan (NPO, p. 11) waar u 3 maand verbleef zonder dat er naar u werd gezocht daar (NPO, p. 20). U verklaarde wel dat er naar u gevraagd werd bij uw moeder en bij uw familie, maar verder zijn er geen aanwijzingen dat het militaire commissariaat actief naar u op zoek was of is en daarbij uw familieleden onder druk zet (NPO, p. 5). Deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling.
Er dient te worden vastgesteld dat omwille van bovenstaande redenen geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u de toegang tot een medische behandeling en medicatie die u en uw vrouw nodig hebben voor de behandeling van uw infectieziekten (NPO, p. 11), zou ontzegd zijn omwille van uw weigering om u aan te melden bij het militaire commissariaat.
Tot slot dient te worden opgemerkt dat het feit dat uw schoonbroer B., M.M. (…) (CGVS, (…) erkend werd als vluchteling, niet automatisch leidt tot het toekennen van een status voor u. Het CGVS moet elk verzoek immers op individuele basis onderzoeken, en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een verzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. U kon echter niet aannemelijk maken dat u in Afghanistan problemen hebt gekend die zouden wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer.
Verder zijn er uw verklaringen dat u en uw vrouw omwille van uw HIV-infectie geconfronteerd werden met uitsluiting. U verklaarde dat mensen achter u rug praatten en dat u het gevoel kreeg uitgesloten te worden door familieleden (NPO, pp. 18-19). Er dient te worden opgemerkt dat deze niet voldoende zwaarwegend zijn om als vervolging te worden beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt dat u toegang had tot medische

behandelingen en medicatie en de toegang tot tewerkstelling u niet werd ontzegd voor u (DVZ Verklaring, vraag 12, p. 7) en uw vrouw (NPO M.S. (…), pp. 7).
Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verder brengt u ook geen gegevens aan dat er, wat u betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag van Genève, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen dat u in de Russische Federatie beroep kon doen op medische hulp blijkt immers dat er geen sprake is van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit. Voor uw medische problemen dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, wat u volgens uw verklaringen ook reeds deed (NPO, p. 1).
Wat betreft de documenten die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat deze niet het vermogen hebben bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw internationaal paspoort en uw Russisch binnenlands paspoort, evenals uw huwelijksakte bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet ter discussie staan. Over de oproepingsbrieven dient te worden vastgesteld dat zij niet het vermogen hebben om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Documenten moeten in eerste instantie moeten gepaard met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval was. Uit achtergrondinformatie, toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat in de Noordelijke Kaukasus documenten gemakkelijk tegen betaling verkrijgbaar zijn, wat hun bewijskracht relativeert. Uit bovenstaande vaststellingen bleek al dat er kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van de brief omtrent de strafzaak. Daarnaast zijn er de twee oproepingen waarover het volgende kan worden opgemerkt: u verklaarde dat uw moeder de oproepingsbrief heeft ontvangen, wat vreemd is gezien een oproepingsbrief normaliter persoonlijk is en enkel door de persoon zelf kan worden ontvangen, bovendien is het ontvangstbewijs niet afgescheurd. Verder is het opmerkelijk te noemen dat op de de tweede oproepingsbrief verwezen wordt 'documenten vermeld op de achterkant', maar dat de achterkant van uw oproepingsbrief blanco is, wat verder doet twijfelen aan de authenticiteit van deze documenten. De weigeringsnota die u neerlegt van het medisch centrum waarin wordt meegedeeld dat uw medicatie wordt stopgezet, vermeldt geen reden waarom deze behandeling werd stopgezet. Gezien uw verklaringen omtrent uw gedwongen mobilisatie niet geloofwaardig worden geacht, lijkt deze weigeringsnota dan ook eerder een gesolliciteerd karakter te hebben. Wat er ook van zij, gezien deze brief niet wordt ondersteund door geloofwaardige verklaringen, heeft hij verder geen bewijskracht.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partij beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de *"Schending van artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991, schending van de materiële motiveringsplicht, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en schending van redelijkheidsbeginsel en artikel48/3 van de Vreemdelingenwet."*

Verzoekende partij geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen omtrent de inhoud van de materiële motiveringsplicht en stelt niet akkoord te gaan met de bestreden motivering.

Verzoekende partij betoogt:
"Het is algemeen gekend dat door de Russische ordediensten in Kaukasus arrestaties werden aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne. Soortgelijke acties worden in het geheel van de Russische Federatie uitgevoerd.
Het risico om gemobiliseerd te worden tegen eigen wil is reëel en is in directe strijd met mensenrechten.
Mobilisatie is enkel "voltooid" in de uitspraken van Russische autoriteiten, niet de-facto. Het is een voortdurend nooit-gestopt proces die op de achtergrond tot op de dag van vandaag blijft bestaan. Oproepingsbrieven worden nog steeds uitgegeven en mensen worden in sommige gevallen niet officieel geforceerd om deze brieven te nemen (wat leidt tot boetes en belemmeringen indien ze zich aanbieden bij het militair commissariaat) en rekruten legerdienst (die tot op de dag van vandaag verplicht is) worden niet officieel gedwongen om het contract te tekenen om naar oorlog te gaan.
Zowel de administratieve boete als andere belemmeringen als gevolg van ontwijken van zijn dwingend van aard en schadelijk voor het levensonderhoud. Het is niet veilig voor verzoeker om terug te keren naar de Russische Federatie gedurende het geheel van de oorlogsperiode. De situatie van verzoeker is immers zeer specifiek en niet veilig. Hij kan voor zijn meningsuitingen naar gevangenis in geval van zijn terugkeer. Hij kan daarvoor een lange gevangenisstraf krijgen voor 'rijksverraad'. Dat maakt zijn terugkeer zeer gevaarlijk.

Bovendien loopt momenteel oorlog in Oekraïne en verzoeker steeds neemt een risico om naar de oorlog te worden gestuurd. Verzoeker kan daarom duidelijk niet terugkeren naar het land van herkomst. Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat de bestreden beslissing niet gestoeld is op afdoende motieven die de beslissing kunnen dragen."

Verzoekende partij wijst op het zorgvuldigheidsbeginsel en stelt dat haar verklaringen niet anders dan geloofwaardig kunnen worden beschouwd. *"Nochtans werd bij het nemen van de beslissing louter en alleen gewag gemaakt over het feit dat dit louter beweringen zijn.*
Door de pertinente verklaringen niet in aanmerking te nemen bij het nemen van de beslissing, heeft verwerende partij onzorgvuldig gehandeld.".

Verzoekende partij wijst tevens op het redelijkheidsbeginsel en geeft aan:
"Zo heeft verzoeker tijdens het onderhoud maximaal duidelijke (rekening houdende met haar stress), gedetailleerde en coherente verklaringen afgelegd over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten. De redelijkheidstoets wordt door verwerende partij niet doorstaan door de migratieroute sterker te laten doorwegen dan de eigenlijke vluchtmotieven en de verklaringen over de vervolgingsfeiten. Het is volgens verzoeker niet waar. In het bijzonder in Kaukasus zou verzoeker gemakkelijk kunnen worden gestuurd naar de oorlog zonder enige onnodige formaliteiten."

Verzoekende partij ontkent dat de context van haar gedwongen mobilisatie ongeloofwaardig is en doet gelden:
"De mobilisatie in Rusland en in het bijzonder in Kaukasus gaat immers verder, zelfs niet officieel. De verwerende partij gebruikt enkel officiële Russische bronnen met alle leugens daarvan. De mobilisatie gaat dus verder zonder enige officiële bevestiging. De verwerende partij baseert zich op een leugenachtige Russische propaganda, zonder kritisch onderzoek uit te voeren."

Omtrent het ontbreken van strafrechtelijke aansprakelijkheid, stelt verzoekende partij:
"De verwerende partij houdt tevens geen rekening met de specifieke situatie en mensenrechtenschendingen in Ingoesjetië. De mensen daar kunnen geen bescherming krijgen zoals het somsin centrale gebieden van de Russische Federatie mogelijk zijn.
De verwerende partij baseert zich steeds op de officiële Russische (en per definitie niet betrouwbare bronnen) en niet op eerlijke verklaringen van verzoeker.
Verzoeker stelt dat het in casu over een standaardmotivering gaat in hoofde van de verwerende partij. Deze en andere argumenten komen vaak ook in andere beslissingen van de verwerende partij.
Het gaat in hoofde van verzoeker niet gewoon de vrees van vervolging wegens weigering van mobilisatie aangehaald, maar tevens andere redenen."

Waar de geloofwaardigheid van haar verklaringen en de authenticiteit van het document inzake de strafrechtelijke procedure die tegen haar zou zijn opgestart in twijfel worden getrokken, voert verzoekende partij aan:
"De verwerende partij gebruikt opnieuw als basis de officiële Russische bronnen. Deze worden echter reeds in Europa en andere Westerse landen grotendeels geblokkeerd omwille van ongeloofwaardig inhoud."

Verzoekende partij vervolgt:
"Verzoeker verwijst naar zijn psychologische en lichamelijke problemen. Er was met deze geen rekening gehouden in de huidige procedure bij het CGVS."

Verder voert verzoekende partij aan:
"Het gehoor van verzoeker bij de DVZ was te kort om alle bestaande problemen te vermelden. De hulp aan de Tsjetsjeense rebellen was mede de reden van de huidige problemen van verzoeker in het land van herkomst."

Betreffende haar medische problemen, doet verzoekende partij nog gelden:
"Wat betreft de Russische gezondheidszorg merkt verzoeker dat deze blooit enkel in betaalde sector. Wat betreft verzoeker kon hij moeilijknodige krijgen des te meer omwille van zijn politieke problemen."

2.2. Verzoekende partij vraagt op basis van het voorgaande:
"Akte te nemen van huidig verzoek tot internationale bescherming en deze ontvankelijk en gegrond te verklaren;
De bestreden beslissing te willen hervormen en verzoeker het vluchtelingenstatuut, dan wel het statuut van subsidiair beschermde te willen toekennen;
Dan minstens de bestreden beslissing te willen annuleren."

2.3. Verzoekende partij voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekende partij brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verwerende partij legt op 4 augustus 2026 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoekende partij zich in het onderhavige verzoekschrift beroept op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en daarnaast vraagt om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat *in casu*, gelet op de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 (Kwalificatieverordening) op 12 juni 2026, toepassing gemaakt moet worden van de overeenstemmende artikelen in deze Kwalificatieverordening.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoekende partij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekende partij met recht wordt gemotiveerd:
"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.
Uit uw verklaringen blijkt immers dat u last heeft van psychologische problemen en blijkt dat u antidepressiva neemt (NPO, p. 4). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u aangeboden om extra pauzes te nemen (NPO, p. 1) en werd er gepeild naar bepaalde zaken die het vertellen van uw verhaal zouden vergemakkelijken. U antwoordde dat u desondanks uw problemen adequaat kon antwoorden op de vragen (NPO, p. 4).
Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."
Verzoekende partij slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Verzoekende partij vergenoegt zich in dit kader immers tot de blote, algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering dat er tijdens de procedure bij het CGVS geen rekening zou zijn gehouden met haar psychologische en lichamelijke problemen. Met deze loutere en aperte miskenning van de voormelde motieven, zonder dienaangaande ook maar enige verdere, nuttige en concrete duiding te verstrekken, doet verzoekende partij aan de voormelde, concrete, pertinente en terechte vaststellingen op generlei wijze afbreuk.

Aldus toont verzoekende partij niet concreet aan en maakt zij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.4. Met betrekking tot de door verzoekende partij aangehaalde medische problemen (en de medische problemen van de echtgenote van verzoekende partij), dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoekende partij niet aantoont of aannemelijk maakt dat zij op grond van deze elementen *an sich*

slachtoffer zou(den) riskeren te worden van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst blijkt in dit kader uit het niet-betwiste feitenrelaas zoals opgenomen in de bestreden beslissing en de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote duidelijk en genoegzaam dat verzoekende partij en haar echtgenote, dit in tegenstelling met wat verzoekende partij op louter algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte wijze tracht te laten uitschijnen, in hun land van herkomst wel degelijk toegang hebben tot de nodige medische behandelingen en medicatie.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat de door verzoekende partij ingeroepen medische problemen *an sich* geen verband vertonen met één van de in artikel 10 van de Kwalificatieverordening bedoelde gronden voor vervolging. Bijgevolg kunnen deze problemen overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 3 van de Kwalificatieverordening niet leiden tot de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Kwalificatieverordening en kan op deze basis aan verzoekende partij (of haar echtgenote) de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 3, punt 1) van de Kwalificatieverordening niet worden verleend. Ook kunnen de door verzoekende partij aangevoerde medische problemen niet leiden tot de erkenning van verzoekende partij (of diens echtgenote) als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening en kan op deze basis aan hen de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 3, punt 2) van de Kwalificatieverordening niet worden verleend. Dient in dit kader immers te worden gewezen op de inhoud van artikel 6 van de Kwalificatieverordening. In dit artikel wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *"a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren bedoeld in artikel 7, lid 1, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade"*. Uit deze bepaling blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst riskeert te worden onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Er kan aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Kwalificatieverordening voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn vermelde actoren wordt aangetoond. Zulks is met betrekking tot de door verzoekende partij aangevoerde medische problemen niet het geval.

Verzoekende partij toont, dit mede gelet op het voorgaande en op de hieronder gedane vaststellingen inzake de door haar aangevoerde asielmotieven, *in concreto* immers op generlei wijze aan dat, waar, wanneer, door wie, om welke redenen en in welke omstandigheden zijzelf en/of haar echtgenote omwille van hun medische aandoeningen zou(den) riskeren te worden onderworpen aan vervolging of ernstige schade. Verzoekende partij maakt evenmin concreet aannemelijk dat of waarom zij zich bij eventuele dergelijke problemen niet zou(den) kunnen beroepen op de hulp, bescherming en ondersteuning van hun eigen, nationale autoriteiten.

Derhalve toont verzoekende partij hoegenaamd niet aan dat zijzelf (en/of haar echtgenote) op grond van de door haar aangevoerde medische problemen in aanmerking zou(den) komen voor de toekenning van internationale bescherming in de zin van artikel 3, punt 3) van de Kwalificatieverordening.

4.5. Voor wat de overige elementen betreft, wordt in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht of verzoekende partij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Kwalificatieverordening en wordt vervolgens onderzocht of verzoekende partij in aanmerking komt voor de erkenning als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 3, punt 5) en artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient de Raad daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.6. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat, waar verzoekende partij stelt dat verwerende partij onredelijk tewerk ging *"door de migratieroute sterker te laten doorwegen dan de eigenlijke vluchtmotieven en de verklaringen over de vervolgingsfeiten"*, verzoekende partij een foutieve lezing doet van de bestreden beslissing. In deze beslissing is namelijk nergens enig motief inzake de migratieroute van verzoekende partij opgenomen. Derhalve kan worden aangenomen dat deze passage in het voorliggende verzoekschrift werd

opgenomen door onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege de advocaat van verzoekende partij en wordt deze verder niet in overweging genomen.

Verzoekende partij stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij zou vrezen gedwongen te worden gemobiliseerd voor de oorlog in Oekraïne.

In dit kader, wordt in de door verwerende partij neergelegde aanvullende nota en op grond van de bij deze nota gevoegde landeninformatie vooreerst met recht gesteld:
"Op 20 september 2022 kondigde president Poetin, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog, een gedeeltelijke mobilisatie af in de Russische Federatie. Hierdoor kon vanaf 21 september 2022 iedereen die op dat moment opgenomen was op de zapas, de lijst van militaire reservisten, opgeroepen worden. In de eerste plaats gold dit voor personen die reeds gediend hadden in het leger en over een specifieke militaire vaardigheid beschikten. Personen die tijdens de mobilisatie opgeroepen werden, kregen het statuut van contractsoldaat. De contracttermijn van de gemobiliseerde personen loopt totdat president Poetin de gedeeltelijke mobilisatie van september 2022 officieel beëindigt.
Op 28 oktober 2022 verklaarde de toenmalige Russische minister van Defensie, Shoygu, dat de mobilisatie voltooid was en dat hierbij 300.000 personen opgeroepen waren. Poetin bevestigde kort daarna dat de mobilisatie voltooid was. Officieel werd de mobilisatieverordening van 20 september 2022 echter nog niet beëindigd. Volgens het Kremlin is er evenwel geen presidentieel decreet nodig om de mobilisatie officieel te beëindigen. Hoe dan ook blijkt uit de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie- Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/ rapporten/coi_focus_russische_federatie._legerdienst_mobilisatie_en_contractsoldaten_20260114.pdf en The Russian Federation: Country Focus beschikbaar via https://www.euaa.europa.eu/publications/coi-report russian-federation-country-focus), dat er sinds begin november 2022 geen verplichte mobilisaties meer hebben plaatsgevonden. Midden augustus 2023 kwamen er uit verschillende regio's, waaronder Zabaykal en Krasnoya, wel opnieuw meldingen van personen die opgeroepen werden voor het plaatsen van een mobilisatie-instructie (mobilizatsionnoe predpisanie) in hun militaire boekje. Het betroffen in de eerste plaats officieren. Personen die een dergelijke mobilisatie-instructie hebben ontvangen, zijn wettelijk verplicht om zich spontaan te melden bij hun militair commissariaat van zodra een mobilisatie wordt afgekondigd. Eind 2024 - begin 2025 waren er verschillende meldingen dat militairen die ingelijfd waren bij de mobilisatie in 2022 door hun commandanten sterk onder druk gezet werden om een contract te tekenen met het ministerie van Defensie. Deze maatregel was vermoedelijk bedoeld om te voorkomen dat gemobiliseerden in groten getale het front zouden verlaten eens de mobilisatieperiode officieel afgesloten wordt.
Voorlopig zijn er vooralsnog geen concrete indicaties dat er een nieuwe mobilisatiecampagne op til is. De Russische autoriteiten proberen verliezen nog steeds aan te vullen met contractsoldaten. Ze zetten maximaal in op het ronselen van vrijwillige contractsoldaten omdat ze een nieuwe mobilisatie zo lang mogelijk willen vermijden uit vrees voor de maatschappelijke reactie en mogelijke negatieve politieke en economische gevolgen. Hiertoe wordt ook beroep gedaan op ronselaars, die een premie ontvangen per succesvolle aanwerving van een vrijwillige contractsoldaat. Bij het ronselen van contractsoldaten bij de gewone bevolking wordt niemand gedwongen om een contract te tekenen. Men kan desgevallend bij het militair commissariaat gewoon weigeren het contract te tekenen en vertrekken. Een dergelijke weigering leidt niet tot opvolging door de ordediensten of een strafzaak.
Geen gehoor geven aan een oproeping voor mobilisatie is sinds juli 2023 strafbaar met een administratieve boete van 10.000 tot 30.000 roebel. Aan personen die opgeroepen werden voor mobilisatie en zich, zonder geldige reden, niet binnen de twintig dagen na de oproepingsdatum aanboden bij het militair commissariaat kunnen sinds april 2023 daarnaast een aantal bijkomende beperkende maatregelen opgelegd worden, waaronder een verbod op het rijden met en de registratie van een voertuig, een verbod om zich te registreren als zelfstandig ondernemer, een verbod op de registratie van vastgoed en een verbod op het verkrijgen van kredieten of leningen.
Voor het ontduiken van mobilisatie is er actueel geen strafrechtelijke aansprakelijkheid voorzien in de Russische wetgeving. Dit werd nogmaals bevestigd door een beschikking van het Hooggerechtshof van 18 mei 2023. Volgens de meest recente objectieve informatie (zie Russische Federatie Legerdienst, contractsoldaten en mobilisatie beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/ rapporten/coi_focus_russische_federatie._legerdienst_mobilisatie_en_contractsoldaten_20260114.pdf en The Russian Federation: Country Focus beschikbaar via https://www.euaa.europa.eu/publications/coi-report russian-federation-country-focus), worden personen die niet zijn ingegaan op een mobilisatieoproep ook in de praktijk niet strafrechtelijk vervolgd. Begin oktober 2022 werd in de oblast Penza een strafzaak opgestart tegen een persoon die niet opdaagde voor zijn mobilisatieoproeping. Op 7 oktober 2022 liet de lokale procuratuur het strafonderzoek echter stopzetten omdat er geen wettelijke grond voor was. Op 14 juli 2023 heeft de rayonrechtbank van Penza de betrokkene een compensatie van 20.000 roebel toegekend voor het onterecht openen van een rechtszaak tegen hem. Dit is tot op heden de enige strafzaak die geopend werd voor ontduiking van mobilisatie. Wel vinden er veroordelingen plaats voor het ongeoorloofd verlaten van de dienst, desertie en het niet opvolgen van bevelen van gemobiliseerde personen nadat ze effectief opgenomen zijn in het leger.

Aangezien illegale grensoverschrijding, bijvoorbeeld het gebruik van valse documenten of de overtreding van een uitreisverbod, in de Russische Federatie een wettelijke overtreding vormt, kunnen mensen die na een illegale uitreis terugkeren administratiefrechtelijk of strafrechtelijk worden vervolgd. Juridische actie tegen een dergelijke inbreuk is evenwel wettig en kan op zich geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.
Gelet op bovenstaande informatie volstaat het louter aanhalen van een vrees voor mobilisatie of het feit dat verzoekende partij geen gevolg gaf aan een mobilisatieoproep niet om in haar hoofde een nood aan internationale bescherming te concluderen. Verzoekende partij dient aan de hand van overredende verklaringen en/of bewijsvoerende stukken aan te tonen dat er in haar concrete geval sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar de Russische Federatie."
Verzoekende partij slaagt er niet in om een ander licht te werpen op de voormelde vaststellingen. Zij beperkte en beperkt zich er immers toe een aantal volgens haar algemeen gekende beweringen te uiten. Verzoekende partij doet zulks echter op boude, louter algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader onderbouwde of uitgewerkte wijze. Verzoekende partij brengt zelf niet het minste begin van informatie bij en ondersteunt haar betoog ter zake in het geheel niet. Derhalve doet zij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde vaststellingen en/of de landeninformatie waarop deze vaststellingen schragen en worden de voormelde vaststellingen door de Raad overgenomen.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing verder op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:
"U blijft hier echter in gebreke.
Vooreerst komen de omstandigheden van uw mobilisatie niet overeen met bovenstaande achtergrondinformatie over de gedeeltelijke mobilisatie van 20 september 2022. Zo is de timing van uw oproep opmerkelijk. Uit bovenstaande info blijkt dat de mobilisatieoproep van 20 september 2022 afgerond werd op 28 oktober 2022. Dat u dan ook een oproep zou gekregen hebben van het militaire commissariaat die gedateerd was op 2 november 2022 is reeds opmerkelijk te noemen (NPO, p. 6). Uit de vertaling van dit document blijkt overigens dat u werd aangeklaagd voor het niet beantwoorden van een oproep tot militaire dienstplicht (zie vertaling document blauwe map) wat gezien uw leeftijd onmogelijk is. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u het ook naliet uw militair boekje neer te leggen (NPO, p. 16) waardoor het onmogelijk is de informatie over uw legerdienst op objectieve wijze in deze context te beoordelen. Ten slotte is het ook weinig logisch te noemen dat het Russische leger u zou willen mobiliseren, ondanks uw leeftijd, uw gebrek aan militaire ervaring en de combinatie aan gezondheidsproblemen (NPO, pp. 14-15) die u heeft.
Echter, zelfs indien u zou zijn oproepen, quod non, blijkt uit bovenstaande info dat dit niet als een politieke daad wordt gezien en er geen strafrechtelijke vervolging bestaat voor het niet beantwoorden van een oproeping. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de authenticiteit van uw document omtrent de strafrechtelijke procedure die tegen u zou gestart zijn omwille van het ontduiken van de mobilisatieoproep onder druk te staan (NPO, p. 6 en CGVS Vragenlijst, vraag 5).
U maakt niet aannemelijk dat het Russische Leger u gedwongen zou willen inlijven. Uw verklaringen over de logistieke hulp die u zou geboden hebben aan uw schoonbroer die volgens uw verklaringen actief was bij de Tsjetsjeense rebellen, en de problemen die u daardoor kreeg met de Russische autoriteiten vanaf 2018-2019. Vooreerst vermeldde u deze betrokkenheid en de problemen niet tijdens uw interview bij de DVZ, daarnaast verklaarde u nooit te zijn gearresteerd, nooit lid geweest te zijn van een vereniging of organisatie ook al werd u dat expliciet gevraagd (Vragenlijst CGVS, vraag 1, 3 en 7a). U liet het ook na dit aan te vullen wanneer u aan het begin van het gehoor werd gevraagd of u alle essentiële elementen had kunnen weergeven waarom u om bescherming vroeg (NPO, p. 5). Daarenboven zijn er kanttekeningen te plaatsen bij uw verklaringen. Vooreerst kan u maar weinig vertellen over uw specifieke taken die zou hebben gehad (NPO, p. 12) en legt u incoherente verklaringen af over wie op de hoogte was van uw betrokkenheid. Eerst zegt u dat u niet weet hoe de autoriteiten op de hoogte waren van uw activiteiten, daarna zegt u dat enkel uw dichte familie het wist (NPO,p. 12), daarna zegt u dat er mensen die actief waren ten tijde van uw betrokkenheid nu in de veiligheidsdiensten zijn en dat de autoriteiten uw informatie hadden (NPO, p. 20). Dat u uw verklaringen over wie op de hoogte was van uw activiteiten voortdurend bijstelt en dat u niet kan verklaren hoe zij op de hoogte zijn van uw activiteiten, brokkelen de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid verder af. Daarbij komt dat het opmerkelijk is dat de autoriteiten pas in 2018-2019, meer dan 20 jaar na de feiten naar uw activiteiten begonnen te informeren (NPO, p. 14) en u vroegen het regime te vervoegen (NPO, p. 13). Het is overigens niet logisch dat de Russische opsporingsinstanties aan u vroegen het regime te vervoegen omwille van uw vroegere activiteiten bij de Tsjetjseense rebellen (NPO, p. 12). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan uw reeds weinig geloofwaardig asielrelaas. Ten slotte zijn er de verklaringen van uw vrouw, waaruit blijkt dat u niet in die mate problemen had met de autoriteiten dat u zou zijn opgeroepen. Volgens haar verklaringen was er geen reden waarom net u werd opgeroepen (NPO M.S. (…), p. 9).
Verder maakt u de arrestatie bij u thuis niet aannemelijk. Zo verklaarde u dat u op 28/11 werd gearresteerd door de politie en een nacht werd vastgehouden op het militair commissariaat. Men wilde u gedwongen inlijven om als contractsoldaat naar Oekraïne te gaan. Daarbij werd u geslagen en mishandeld (NPO, p. 19). Echter, nadat u had verklaard akkoord te zijn met hun voorstel kon u uw medicatie halen kon u naar huis

gaan om uw medicatie op te halen (NPO, p. 19). Daarbij bleven de soldaten buiten wachten op uw vraag om uw moeder niet te doen schrikken (CGVS Vragenlijst, vraag 5 en NPO, p. 11). Uw verklaringen dat u werd gearresteerd, vastgehouden en gewelddadig behandeld staan haaks op uw verklaringen over wat er nadien gebeurde: u verklaarde immers dat u toezegde om naar de oorlog te gaan maar kon vertrekken zonder iets te ondertekenen (NPO, p. 12), en hoewel men u volgens uw verklaringen escorteerde u naar huis voor het ophalen van uw medicijnen, bleven de militairen buiten staan en mocht u alleen het huis naar binnengaan. Dit onlogische gedrag van de medewerkers van het militair commissariaat doet in sterkte mate afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Bovendien zijn uw verklaringen tegenstrijdig met die van uw vrouw die verklaarde dat u alleen van het militair commissariaat naar huis kwam, en dus niet geëscorteerd werd door miltairen (NPO, M.S. (…), p. 7) wat er verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ten slotte dient nog te worden toegevoegd dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat er actief naar u gezocht werd. U kon ontsnappen via een achteruitgang van het huis en u kon dezelfde avond per auto naar uw tante gaan (NPO, p. 11) waar u 3 maand verbleef zonder dat er naar u werd gezocht daar (NPO, p. 20). U verklaarde wel dat er naar u gevraagd werd bij uw moeder en bij uw familie, maar verder zijn er geen aanwijzingen dat het militaire commissariaat actief naar u op zoek was of is en daarbij uw familieleden onder druk zet (NPO, p. 5). Deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling.
Er dient te worden vastgesteld dat omwille van bovenstaande redenen geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u de toegang tot een medische behandeling en medicatie die u en uw vrouw nodig hebben voor de behandeling van uw infectieziekten (NPO, p. 11), zou ontzegd zijn omwille van uw weigering om u aan te melden bij het militaire commissariaat."
Verzoekende partij voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij opnieuw een aantal beweringen uit omtrent de situatie in haar land van herkomst, dient immers te worden vastgesteld dat verzoekende partij dit andermaal slechts op boude, louter algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader onderbouwde of uitgewerkte wijze doet. Verzoekende partij brengt in dit kader opnieuw niet het minste begin van informatie bij ter adstructie van haar beweringen. Verzoekende partij staaft haar betoog ter zake aldus in het geheel niet. Derhalve doet verzoekende partij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen en/of de landeninformatie waarop deze vaststellingen schragen en blijven deze vaststellingen onverminderd overeind.
Waar verzoekende partij wijst op de korte duur van het gehoor bij de DVZ, dient verder te worden opgemerkt dat deze korte duur geenszins een verklaring kan bieden voor de vastgestelde omissies in haar verklaringen aldaar. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij dermate essentiële en frappante elementen als haar steun aan de rebellen en de hieruit voorgesproten problemen met haar autoriteiten hierin niet zou hebben vermeld. Dit geldt nog des te meer nu zij beweerde dat deze mede aan de oorzaak lagen van de problemen die haar ertoe zouden hebben genoopt haar land van herkomst te verlaten. Bovendien liet verzoekende partij deze problemen niet enkel onvermeld doch ontkende zij bij de DVZ bij het invullen van haar vragenlijst, zoals terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing, expliciet dat zij ooit werd gearresteerd of lid was van of activiteiten voerde voor een vereniging of organisatie.
Voor het overige vergenoegt verzoekende partij zich er inzake de voormelde motieven toe haar eerder aangehaalde verklaringen te herhalen en te bevestigen en op boude, eenvoudige, algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat deze wel degelijk geloofwaardig zouden moeten worden geacht. Hiermee doet verzoekende partij in het geheel geen afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte, inzake en op basis van haar verklaringen en de overige in het administratief dossier opgenomen elementen gedane vaststellingen.
Derhalve blijven deze vaststellingen onverminderd overeind en kan niet het minste geloof worden gehecht aan de beweerde vrees van verzoekende partij om gedwongen te zullen worden deel te nemen aan de oorlog in Oekraïne.

Mede gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing eveneens met reden aangegeven:
"Verder zijn er uw verklaringen dat u en uw vrouw omwille van uw HIV-infectie geconfronteerd werden met uitsluiting. U verklaarde dat mensen achter u rug praatten en dat u het gevoel kreeg uitgesloten te worden door familieleden (NPO, pp. 18-19). Er dient te worden opgemerkt dat deze niet voldoende zwaarwegend zijn om als vervolging te worden beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt dat u toegang had tot medische behandelingen en medicatie en de toegang tot tewerkstelling u niet werd ontzegd voor u (DVZ Verklaring, vraag 12, p. 7) en uw vrouw (NPO M.S. (…), pp. 7)."
Verzoekende partij onderneemt niet de minste poging teneinde de voormelde motieven te weerleggen doch laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gesteld:
"Tot slot dient te worden opgemerkt dat het feit dat uw schoonbroer B., M.M. (…) (CGVS, (…) erkend werd als vluchteling, niet automatisch leidt tot het toekennen van een status voor u. Het CGVS moet elk verzoek immers op individuele basis onderzoeken, en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een verzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. U kon echter niet aannemelijk maken dat u (…) problemen hebt gekend die zouden wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer."
Verzoekende partij weerlegt of betwist ook deze motieven niet. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De door verzoekende partij neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partij overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoekende partij niet aan dat zij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Kwalificatieverordening. Derhalve kan de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 3, punt 1) van de Kwalificatieverordening aan verzoekende partij niet worden verleend.

4.7. Verzoekende partij beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont verzoekende partij niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Kwalificatieverordening. Bijgevolg dient te worden besloten dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de erkenning als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening en kan de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 3, punt 2) van de Kwalificatieverordening aan verzoekende partij niet worden verleend.

4.8. Verzoekende partij toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekende partij niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT